

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/185/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010421
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3512010421.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej a členov senátu - prísediacich Vlasty Tomešovej a Janky Trúsikovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným N. C. S., T.. XX.XX.XXXX D. I. a G. K., T.. XX.XX.XXXX D. I., trestne stíhaných pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon") a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 28. mája 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaní: N. C. S., T.. XX.XX.XXXX D. I., U. H. Y., U..Č.. H. H. C. N. XXX, na slobode,

G. K., T.. XX.XX.XXXX D. I., U. H. T. I. T. D., U. XX, na slobode,

s ú v i n n í, ž e

1/

obvinený N. C. S. v presne nezistený deň v mesiaci november 2010 uverejnil na stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzerát v znení: "predám naftu, okolo 1.000 litrov, cena za liter 60 centov, T. I. T. D., tel. XXXXXXXXXXX", na ktorý ako záujemca o kúpu nafty zareagoval I. W., ktorý po telefonической dohode s N. C. S. prostredníctvom S. C.Š. vložil na bankový účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX čiastku 50,- € ako požadovanú zálohu a následne dňa 24.11.2010 v C. osobne odovzdal obvinenému G. K. v prítomnosti N. C. S. a N. Š.Á. čiastku 100,- € v hotovosti ako ďalšiu zálohu a dňa 25. 11. 2012 v čase okolo 19:00 hodiny v obci C. obidvaja obvinení po predchádzajúcej dohode v prítomnosti I. C. a N. Š. odovzdali I. W., v rozpore so skutočnosťou celkom 6 kusov plechových sudov naplnených zmesou vody a nafty s tým, že sa jedná o naftu v objeme 640 litrov, pričom obidvaja vedeli, že sudy neobsahujú čistú naftu a prevzali od neho ďalšiu sumu vo výške 235,- € ako doplatok dohodnutej kúpnej ceny, čím I. W. spôsobili celkovú škodu vo výške 385,- €.

2/

obvinený N. C. S. dňa 28.08.2011 v presne nezistenej dobe okolo 22:00 hodiny v T. I. T. D. na Ž.T. ulici v H. T. odcudzil pánsku opaskovú tašku (ľadvinku) značky Adidas, v ktorej sa nachádzali osobné doklady osôb N. R. a W. I., ďalej pánska kožená peňaženka béžovej farby s finančnou hotovosťou 1.500,- €, fotoaparát značky Olympus, elektronická pamäťová karta 8 GB, 7 kusov stravných lístkov DOXX v nominálnej hodnote 3,50 €, dve platobné karty k presne nešpecifikovaným bankovým účtom, pričom uvedená ľadvinka bola položená na lavici tesne medzi vedľa sebou sediacimi N. R. a W. I., čím N. R. spôsobil škodu vo výške 1.665,- € odcudzením vecí, pričom obvinený N. C. S. bol dňa 08.04.2011 policajtom Obvodného oddelenia PZ v C. postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, uložením blokovej pokuty blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo A 0478396 a dňa 08.10.2010 bol Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.07.2010 pod sp. zn.: 2 T 133/08 odsúdený za spáchanie trestného činu krádež podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona platného a účinného do

31.12.2005 a trestného činu krádež podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005,

3/

obvinený N. C. S. dňa 08.09.2011 v čase okolo 05:00 hodiny v T. I. T. D. na C. ulici pri firme U. odcudzil motorové vozidlo značky Škoda 105 L, žltej farby EČV: T-XXXAG, VIN: XXXXXXXX, rok výroby 1977 tým spôsobom, že presne nezisteným spôsobom do neho vnikol, toto spojením štartovacích káblov naštartoval a s vozidlom odišiel na U. ulicu v T. I. T. D.Á., kde vozidlo zbavil plastových doplnkov a následne vozidlo predal do zberne surovín na C. ulici v T. I. T. D., čím I. Š. spôsobil škodu vo výške 120,- €, pričom bol obvinený N. C. S. dňa 08.04.2011 policajtom Obvodného oddelenia PZ v C. postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, uložením blokovej pokuty blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo A 0478396 a dňa 08.10.2010 bol Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 01.07.2010 pod sp. zn.: 2 T 133/08 odsúdený za spáchanie trestného činu krádež podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005 a trestného činu krádež podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona platného a účinného do 31.12.2005,

4/

obvinený N. C. S. dňa 11.12.2012 v čase okolo 12,00 hod. prišiel do záložne K. Z. na ul. Č.. Z.S. Č.. XX D. T. I. T. D., následne predavačku požiadal o ukážku nejakých zlatých šperkov za účelom kúpy darčeka pre priateľku, pričom ako mu predavačka ukázala dámsky náramok zo žltého kovu a tento mu podávala za účelom vyskúšania si na jeho ľavú ruku, pričom ho stále držala v ruke, N. C. S. jej náramok vytrhol a z predajne vybehol von, pričom ako utekal, na T. G. odhodil svoju bundu, následne prešiel na Š. ulicu v T. I. T. D., kde stretol kamaráta S. S. F. I., ktorého požiadal, aby ho zaviezol do C., pričom po príchode do C. ho požiadal, aby náramok predal v záložni pod Y. D. C., čo aj urobil, čím poškodenej I. G. spôsobil krádežou škodu vo výške 1.200,- Eur,

t e d a

v bode 1 obžalovaný N. C. S. a obžalovaný G. K.

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak malú škodu,

v bode 2 obžalovaný N. C. S.

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takýto čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a bol za obdobný čin v prechádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 3 obžalovaný N. C. S.

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v prechádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 4 obžalovaný N. C. S.

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l i

v bode 1 obžalovaný N. C. S. a obžalovaný G. K.B.

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2 obžalovaný N. C. S.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona

v bode 3 obžalovaný N. C. S.
prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

v bode 4 obžalovaný N. C. S.
prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný N. C. S.

Podľa § 44 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa u p ú š ť a u obžalovaného N.T. C. S. od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona s poukazom na Trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/129/2011-55, zo dňa 27.10.2011, právoplatný dňa 27.12.2011, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/256/2008-699 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 11.02.2013, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/299/2008-580 zo dňa 08.04.2013, právoplatný 24.04.2013, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/256/2008-699 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 11.02.2013, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný G. K.

Podľa § 44 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa upúšťa u obžalovaného G. K. od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/216/2009-93 zo dňa 11.01.2011, právoplatný dňa 11.01.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 3 /tri/ roky, s poukazom na Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/216/2009-125 zo dňa 13.10.2014, právoplatné dňa 03.12.2014 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tos/175/2014-129 zo dňa 03.12.2014.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaných N. C. S. Z. G. K., aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému V. I. W., T. XX.XX.XXXX, H. N. XX, škodu vo výške 385,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného N. C. S., aby nahradil poškodeným:

- N. R., T. XX.XX.XXXX, H. T. I. T. D., F. XXXX/XX, škodu vo výške 1665,- Eur,
- I. Š.T., T. XX.XX.XXXX D. U., U. H. T. I. T. D., C. XXXX/XX, škodu vo výške 120 Eur,
- I. G.B., T. XX.XX.XXXX, U. H. T. I. T. D., H. XXXX/X, škodu vo výške 1200,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený I. Š., T. XX.XX.XXXX D. U., U. H. T. I. T. D., C. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený N. R., T. XX.XX.XXXX, H. T. I. T. D., F. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 29.11.2012 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 880/11-29 zo dňa 26.11.2012, na obvinených N. C. S.,

T. XX.X.XXXX D. I. Z. G. K., T. X.XX.XXXX D. I., za skutok 1 u oboch obvinených pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za skutok 2 u obvineného N. C. S. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za skutok 3 u obvineného N. C. S. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/185/2012-249 zo dňa 2.9.2013, právoplatné dňa 2.9.2013 bola vec spojená na spoločné prejednanie a rozhodnutie s vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/133/2013 v zmysle § 21 ods. 3 Tr. por. Na hlavnom pojednávaní dňa 7.10.2016 pred pôvodným zákonným sudcom - samosudcom obžalovaný N. C. S. urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd prijal. Dňa 19.5.2017 bola vec pridelená novému zákonnému sudcovi. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 2T/185/2012-600 zo dňa 29.1.2019, právoplatné dňa 29.1.2019 v spojení s uznesením č. k. 2T/185/2012-649 zo dňa 8.2.2019, bola vec v zmysle § 241 ods. 1 písm. k) Tr. por. postúpená na prejednanie a meritórne rozhodnutie senátu 2T Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. Súd vykonal hlavné pojednávanie odznova. Hlavné pojednávanie bolo nariadené v dňoch 6.2.2019, 28.11.2019 a 28.5.2020.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2019 a 28.5.2020 za účasti obžalovaných a obhajcu obžalovaného N. C. S. a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania predsedníčka senátu zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný N.Á. C. S. na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2019 po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania štyroch skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 880/11-29 zo dňa 26.11.2012, doručenej súdu dňa 29.11.2012, právne kvalifikovaného v bode 1 obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2 obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode 3 obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 1074/12-34 zo dňa 28.08.2013, súdu doručenej dňa 30.08.2013, právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutkov ako konkrétnych trestných činov. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutky kladené mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného N. C. S. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoje činy úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v oboch obžalobách. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaných skutkov následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaných skutkov podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody. Obžalovaný vyhlásil, že má záujem nahradiť všetkým poškodeným vzniknutú škodu.

Obžalovaný G. K. na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2019 po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku 1/ uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 880/11-29 zo dňa 26.11.2012, doručenej súdu dňa 29.11.2012, právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona

spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného G. K. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku 1/ uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody. Obžalovaný vyhlásil, že má záujem nahradiť poškodenému V. W. vzniknutú škodu.

Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými: I. G. - uplatnila si nárok na náhradu škody vo výške 970 eur, I. W. - uplatnil si nárok na náhradu škody vo výške 385 eur, N. R. - uplatnil si nárok na náhradu škody vo výške 1800 eur, I. Š. - uplatnil si nárok na náhradu škody vo výške 839 eur.

Obaja obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej príčetnosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konali obžalovaní evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je vlastníctvo vecí, ďalej držba vecí, ale aj faktická dispozícia vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav. Tento záujem bol konaním obžalovaných porušený, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona tak, ako na to poukazovali aj obžaloby, keďže obžalovaní v bode 1/ spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili tak malú škodu, obžalovaný Ján Pavol Daniš v bode 2/ prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takýto čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a bol za obdobný čin v prechádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, v bode 3/ prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v prechádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, v bode 4/ prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe. Súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. Konaním obžalovaných boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaných prečinov podvodu a krádeže, teda konanie obžalovaných, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe.

c) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,

Podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vzhľadom na priznanie viny oboch obžalovaných, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného S. prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaných opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaných o vine zo spáchania žalovaných skutkov súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste a náhrade škody podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, a to oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného S. a K., lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaných, lustrácia SP obžalovaných, správy OR PZ na obžalovaných, správy o povesti na obžalovaných, oboznámením odborných vyjadrení k uplatneným nárokom na náhradu škody, oboznámením spisov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/216/2009, sp. zn. OS NM 1T/129/2011, sp. zn. OS NM 1T/256/2008, sp. zn. OS NM 1T/298/2008.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného G. K. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudkom sp. zn. 1T/216/2009 zo dňa 11.1.2011, právoplatný dňa 11.01.2011 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za ktorý mu súd uložil podmieničný trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 11.1.2014, pričom mu bol v danej veci nariadený výkon trestu odňatia slobody dňa 3.12.2014 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal v rozsahu 12 mesiacov a 25 dní. Prvé dve odsúdenia má obžalovaný zahladené. Voči tretiemu odsúdeniu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný K. nebol doposiaľ priestupkovo riešený.

Z oboznámenej lustrácie Sociálnej poisťovne a z vyjadrenia obžalovaného K. vyplýva, že pracuje u ako živnostník.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný N.T. C. S. bol doposiaľ 28-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/37/2015 zo dňa 27.9.2019, právoplatný dňa 13.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/57/2019 zo dňa 13.02.2020, ktorým bol odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na nepodmieničný trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu

so stredným stupňom stráženia. Predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/63/2019 zo dňa 11.3.2019, právoplatným dňa 11.3.2019, ktorým bol odsúdený za prečin krádeže a za prečin porušovania domovej slobody, za čo mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Aktuálne je voči nemu vedené trestné stíhanie na tunajšom súde pod sp. zn. 15T/87/2019 stíhaný za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ako aj trestné stíhanie vo veciach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/286/2008, 2T/139/2014, 2T/130/2016 a 2T/6/2017 za trestné činy znásilnenia, vydierania, krádeže, ublíženia na zdraví, či výtržníctva, ktoré nie sú právoplatne skončené. Vo veci 2T/185/2012 prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu voči odsúdeniam vedeným na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/129/2011, kde bol Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/129/2011-55, zo dňa 27.10.2011, právoplatný dňa 27.12.2011, odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj voči odsúdeniu Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/256/2008-699 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 11.02.2013, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj voči Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/299/2008-580 zo dňa 08.04.2013, právoplatný 24.04.2013, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/256/2008-699 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 11.02.2013, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z registra priestupkov je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil jedného priestupku proti majetku dňa 27.06.2015, za čo mu bola uložená pokuta 30 eur. Jedno priestupkové konanie bolo zastavené.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný doteraz riadne nepracoval, pracovne bol zaradený iba vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U obžalovaných súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ich trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obaja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný G. K. bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, a to za rôznorodú trestnú činnosť. U obžalovaného K. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/216/2009 zo dňa 11.1.2011, právoplatný dňa 11.01.2011 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za ktorý mu súd uložil podmienený trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 11.1.2014, kde mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody dňa 3.12.2014 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal v rozsahu 12 mesiacov a 25 dní. U obžalovaného G. K. teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, avšak s poukazom na charakter žalovanej trestnej činnosti, odstup času od spáchania skutku (skutok z novembra 2010), rozhodovanie súdu dňa 28.5.2020), okolnosti spáchania skutku, osobu obžalovaného (nedopustil sa priestupku, odsúdenia má zahladené, riadne pracuje), jeho pomery, možnosti jeho aktuálnej nápravy, dospel súd záveru, že na ochranu spoločnosti a jeho nápravu ako páchatel'a možno považovať za dostatočný nepodmienečný trest odňatia slobody, premenený mu uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/216/2009-125 zo dňa 13.10.2014, právoplatné dňa 03.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tos/175/2014-129 z 3.12.2014, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Preto súd podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného G. K. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vo vzťahu k citovanému rozhodnutiu, nakoľko považuje uvedený trest na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti za dostatočný.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný N.T. C. S. bol doposiaľ dvadsaťosemkrát súdne trestaný, a to za rôznorodú trestnú činnosť. U obžalovaného S. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu voči odsúdeniam vedeným na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T/129/2011, kde bol Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/129/2011-55, zo dňa 27.10.2011, právoplatný dňa 27.12.2011, odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj voči odsúdeniu Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/256/2008-699 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 11.02.2013, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj voči Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom,

č. k. 1T/299/2008-580 zo dňa 08.04.2013, právoplatný 24.04.2013, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/256/2008-699 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 11.02.2013, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. U obžalovaného S. teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, avšak s poukazom na charakter žalovanej trestnej činnosti, odstup času od spáchania skutku (skutky z novembra 2010, z 28.8.2011, z 8.9.2011, z 11.12.2012 a rozhodovanie súdu dňa 28.5.2020), okolnosti spáchania skutku, pomery obžalovaného, možnosti jeho aktuálnej nápravy, dospel súd záveru, že na ochranu spoločnosti a jeho nápravu ako páchatel'a možno považovať za dostatočný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vo veci 1T/129/2011, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 /osem/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vo veci 1T/256/2008 a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vo veci 1T/256/2008. Preto súd podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného N. C. S. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vo vzťahu k citovaným rozhodnutiam, nakoľko považuje uvedené tresty na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti za dostatočné.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložené tresty sú podľa súdu primeranými trestami z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými I. W., T. XX.XX.XXXX vo výške 385 eur, ktorú mu súd priznal a zaviazal obžalovaných S. a K. na jej náhradu spoločne a nerozdielne, a to titulom kúpnej ceny, ktorú poškodený uhradil za naftu, ktorú mu obžalovaní nedodali. Poškodený N. R., T. XX.XX.XXXX si uplatnil škodu vo výške 1.800 eur, avšak súd zaviazal obžalovaného N. C. S. na náhradu škody vo výške 1.665 eur podľa záverov odborného vyjadrenia oboznámeného na pojednávaní, ktorým bola poškodenému R. vyčíslená skutočná škoda za odcudzené veci (pánska taška, pánska peňaženka, finančná hotovosť, fotoaparát, pamäťová karta) a so zvyškom nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces. Poškodený I. Š., T. XX.XX.XXXX si uplatnil škodu vo výške 839 eur, avšak súd zaviazal obžalovaného N. C. S. na náhradu škody vo výške 120 eur podľa záverov odborného vyjadrenia oboznámeného na pojednávaní, ktorým bola poškodenému Š. vyčíslená skutočná škoda (odcudzením motorového vozidla) a so zvyškom nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces. Poškodenej I. G., T. XX.XX.XXXX súd priznal náhradu škody vo výške 1.200 eur v zmysle odborného vyjadrenia, ktorým bola vyčíslená jej skutočne vzniknutá škoda za odcudzené šperky (dámsky náramok zo žltého kovu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť

výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.